

Πρόγραμμα HIAS

Τέσσερις Έλληνες προπτυχιακοί φοιτητές με διαφορετικό αντικείμενο σπουδών και επαγγελματικές προοπτικές βρέθηκαν στα ερευνητικά εργαστήρια του MIT, του Yale και του Harvard έχοντας κερδίσει υποτροφία από το Ελληνικό Ινστιτούτο Προηγμένων Σπουδών (HIAS). Με την επιστροφή τους, συμφωνούν ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν υστερούν στο επίπεδο των γνώσεων και των εφοδίων που δίνουν στους φοιτητές τους, δηλώνουν ωστόσο εντυπωσιασμένοι από την οργάνωση, τους χώρους, αλλά και τη δυνατότητα που παρέχουν τα αμερικανικά ιδρύματα για συμμετοχή σε έρευνα. Η εμπειρία από τα φημισμένα πανεπιστήμια σε κάποιους έδειξε το επόμενο βήμα στην ακαδημαϊκή τους πορεία, στους περισσότερους όμως επιβεβαίωσε την απόφαση να αναζητήσουν άμεσα ή μετά από κάποια χρόνια επαγγελματική αποκατάσταση ενόστων ελληνικών συνόρων.

Η Σπυριδούλα Γιαννοπούλου, φοιτήτρια του Παντείου, ο Μάριος Ρόζος και ο Γιάννης Παπακαλοδούκας από το Μετσόβιο Πολυτεχνείο και ο Χριστόδουλος Κομνιάς από την Ιατρική Σχολή Αλεξανδρούπολης κέρδισαν την υποτροφία Nicholas and Robert Askounis Ashford που έχει θεσμοθετήσει το HIAS. Το Ινστιτούτο είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός στον οποίο μετέχουν πανεπιστημιακοί καθηγητές της Διασποράς και συνάδελφοί τους από τα ελληνικά πανεπιστήμια με στόχο, μεταξύ άλλων, να δημιουργήσουν εκπαιδευτικές γέφυρες και συνεργασίες στην επιστημονική κοινότητα εντός και εκτός Ελλάδας.

Στο εγχείρημα με τους τέσσερις φοιτητές καθοριστική ήταν η συμβολή του Ευθύμιο Καδάρ, καθηγητή Φυσικής στο Harvard, και της Δάφνης Μανουσάκη, επίκουρης καθηγήτριας στο Τμήμα Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Κρήτης. Ο Ανδρέας Μπουντουβής, καθηγητής ΕΜΠ, τέως πρόεδρος και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του HIAS, επισημαίνει: «Οι φοιτητές είναι ενθουσιασμένοι από την εμπειρία της παραμονής τους στα εργαστήρια των Ελλήνων επιστημόνων στις ΗΠΑ. Διαπίστωσαν, μεταξύ άλλων, τη σημασία της συνεργασίας των δύο πλευρών, του επιστημονικού δυναμικού της χώρας και αυτού της Διασποράς. Αυτή η συνεργασία, παρά τις δυσκολίες της, έχει πεδίο καλλιέργειας κυρίως με τη συμμετοχή νέων ερευνητών και μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση του brain drain αν υποστηριχθεί από ένα ευρύτερο όραμα και σχέδιο εθνικής διάστασης. Το HIAS κάνει συστηματική προσπάθεια σε αυτή την κατεύθυνση».

Γιάννης Παπακαλοδούκας Μεταπτυχιακό στο MIT και καριέρα στα πατρίνα εδάφη

Ο Γιάννης Παπακαλοδούκας, που πήρε το πτυχίο του από το Τμήμα Ναυπηγών του ΕΜΠ πριν από έναν μήνα, ετοιμάζει ξανά βάλτσες για τη Βοστώνη καθώς έγινε δεκτός σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα στο MIT και θα βρίσκεται εκεί για τα επόμενα πέντε χρόνια. Η υποτροφία του HIAS του είχε εξασφαλίσει συμμετοχή στην έρευνα που γίνεται στο εργαστήριο του καθηγητή του MIT Μάικλ Τριανταφύλλου. Η επιλογή του να σπουδάσει στο Τμήμα των

Ναυπηγών συνδέεται με την καταγωγή του από τη Σύμη, έναν τόπο με έντονη ναυτοσύνη. Ο Γιάννης είναι το δεύτερο από τα τέσσερα αγόρια της οικογένειάς του, που στηρίζεται στο εισόδημα του στρατιωτικού πατέρα. Στη διάρκεια των σπουδών του στο Πολυτεχνείο έμεινε στις φοιτητικές εστίες και τα έξοδα του μεταπτυχιακού του στο φημισμένο αμερικανικό πανεπιστήμιο θα καλύπτονται από την αμοιβή του, αφού θα μετέχει σε αμειβόμενο ερευνητικό πρόγραμμα. «Το πρόγραμμα της υποτροφίας μου έδωσε αυτοπεποίθηση. Η ακαδημαϊκή βάση που έχω από το Πολυτεχνείο ήταν τέτοια ώστε να μην νιώσω σε καμία στιγμή ότι υστερώ σε ακαδημαϊκό-τεχνικό επίπεδο σε σύγκριση με το επίπεδο των φοιτητών του MIT», λέει στο «ΘΕΜΑ» ο Γιάννης Παπακαλοδούκας. Ωστόσο, προσθέτει: «Η οργάνωση, οι εγκαταστάσεις, ακόμη και το αίσθημα ασφάλειας που παρέχει το MIT είναι τέτοια ώστε αστάγματα γίνεται η σύγκριση. Οι εγκαταστάσεις του ΕΜΠ δεν είναι αντίστοιχες του επιπέδου των επιστημόνων που το στελεχώνουν και που παράγει. Στο MIT ακόμη και ο χώρος εμπνέει για έρευνα και συμμετοχή». Το κεφάλαιο «ΗΠΑ» για τον Γιάννη Παπακαλοδούκα έχει ορισμένη χρονική διάρκεια, αφού στα 24 του χρόνια δείχνει αποφασισμένος να μην γίνει ένας ακόμη της γενιάς του brain drain. Τα επόμενα πέντε χρόνια θα είναι στο MIT, λέει ότι θα αναζητήσει επαγγελματική εμπειρία στις ΗΠΑ ίσως για μια πενταετία, αλλά στη συνέχεια βλέπει τον εαυτό του είτε ως πανεπιστημιακό είτε ως εργαζόμενο σε τμήμα έρευνας-καινοτομίας ναυτιλιακής εταιρείας. Ο Γιάννης Παπακαλοδούκας ήταν ένας «άνησχος» φοιτητής, αφού κινηγόσε κάθε ευκαιρία που μπορούσε να του δώσει το πανεπιστήμιο. Από το δεύτερο έτος των σπουδών του ήταν μέλος της ομάδας Oceanos - NTUA.

Η ομάδα πέρυσι, εκπροσωπώντας το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και την Ελλάδα στον διεθνή διαγωνισμό Monaco Energy Boat Challenge 2024, κατέκτησε την 1η θέση στη γενική κατάταξη, καθώς και το βραβείο Championship. Για τις ανάγκες του διαγωνισμού οι Έλληνες ναυπηγοί του αβρίου κατασκεύασαν ένα ηλεκτροκίνητο μονοθέσιο σκάφος τύπου καταμαράν, μελετώντας εξ ολοκλήρου τα συστήματα αποθήκευσης ενέργειας (κατασκευή συστοιχίας μπαταριών λήθιου), μετάδοσης ισχύος (εξωλέμβια με ηλεκτροκινητήρα) και πρόωσης (σεξδιασμός ελίκων και εκτόπιση).

Σπυριδούλα Γιαννοπούλου Ακαδημαϊκή καριέρα ως διεθνολόγος στο εξωτερικό

Η Σπυριδούλα Γιαννοπούλου είναι στο τέταρτο έτος των σπουδών της στο Τμήμα Διεθνών, Ευρωπαϊκών και Περιφερειακών Σπουδών του

Παντείου Πανεπιστημίου. Η κοπέλα που τελείωσε το σχολείο στα Γιάννενα και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα μετά την εισαγωγή της στο πανεπιστήμιο λέει ότι το τρίμηνο στο εργαστήριο Τεχνολογίας και Πολιτικής του καθηγητή Νίκολας Ασφορντ την άλλαξε τόσο ως φοιτήτρια όσο και ως άνθρωπο, αφού άλλαξε την οπτική της στα πράγματα και όχι μόνο ως προς την ακαδημαϊκή πλευρά.

Όπως περιγράφει, η Μασαχουσέτη είναι μια περιοχή με έντονα πολιτισμικά χαρακτηριστικά και έντονο το στοιχείο της διαφορετικότητας. Βρέθηκε εκεί την προεξιολογική περίοδο για τις ΗΠΑ και έζησε το κλίμα, που για έναν αυριανό διεθνολόγο ήταν σημαντική εμπειρία. Η παραμονή της εκεί, όπου δούλεψε σε ερευνητικό πρόγραμμα για το πολιτικό και οικονομικό brain drain της Νότιας Ευρώπης, την οδήγησε να οριστικοποιήσει την απόφασή της να κάνει το διδακτορικό της στο αμερικανικό πανεπιστήμιο.

Η Σπυριδούλα προέρχεται από μια οικογένεια της ελληνικής μεσοκίτης τάξης - «δεν μου έλειψε ποτέ τίποτα, δεν είχα όμως ποτέ το παραπάνω», λέει χαρακτηριστικά. Περιγράφοντας την παραμονή της στο πρόγραμμα του MIT, ξεκινά από την οργανωμένη ζωή στη Βοστώνη και το πώς έχει χτιστεί η πόλη: «Η Αθήνα έχει τέτοια εμπόδια στην καθημερινότητα που σε κάνουν να γίνεσαι πιο ευέλικτος και

Τέσσερις Έλληνες φοιτητές μιλούν για την εξάσκηση στα ερευνητικά εργαστήρια των κορυφαίων πανεπιστημίων των ΗΠΑ, στα οποία κέρδισαν υποτροφίες χάρη στο Ελληνικό Ινστιτούτο Προηγμένων Σπουδών όπου καθηγητές της Διασποράς δημιουργούν προγράμματα συνεργασίας

— Της Μαρίας Ηρειώτου marina.irioutou@gmail.com

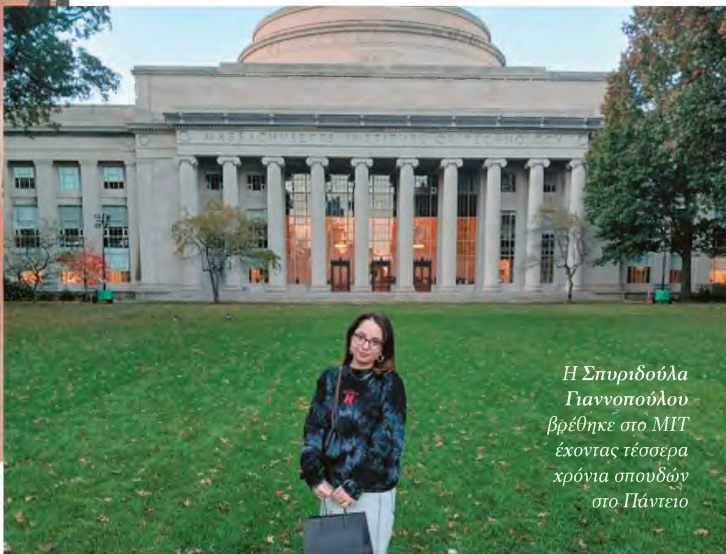

Ο Γιάννης Παπακαλοδούκας, φοιτητής του Τμήματος Ναυπηγών του ΕΜΠ, ποζάρει στον φακό από τα εργαστήρια του ΜΤ

«Οι εγκαταστάσεις του ΕΜΠ δεν είναι αντίστοιχες του επιπέδου των επιστημόνων που το στελεχώνουν και που παράγει. Στο MIT ακόμη και ο χώρος εμπνέει για έρευνα και συμμετοχή»

Ο Μάριος Ρόζος (αριστερά), φοιτητής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, και ο Χριστόδουλος Κομιώτης (δεξιά) από την Ιατρική Σχολή Αλεξανδρούπολης

Η Σπυριδούλα Γιαννοπούλου βρέθηκε στο MIT έχοντας τέσσερα χρόνια σπουδών στο Πάντειο

ευρηματικός. Στη Βοστώνη διαπιστώνεις ότι υπάρχει... σουκιά. Στο κτίριο όπου εργαζόμουν στο ΜΙΤ και είχα γραφείο, υπήρχε ένας μεγάλος χώρος με καναπέδες, πίνακες, οθόνες, ακόμη και κουζίνα. «Μπορεί να μιλώ για μικρά πράγματα, αλλά σκεφτείτε ένα πανεπιστήμιο που διαπιστώνει ότι στον χώρο του πανεπιστημίου δεν έχει τουλάχιστον ορισμένες, τοίχους με γκράφικι και συνθήματα, αλλά έναν χώρο στον οποίο δεν καπνίζει κανείς και μπορεί να φτιάξει καφέ ή τσάι ή να φάει από τον μπουφέ που κάποιες φορές υπήρχε».

Η Σπυριδούλα Γιαννοπούλου δεν ένιωθε καμιά στιγμή ότι ως «παντείοπαίδο» υστερούσε στο ακαδημαϊκό επίπεδο. Όπως λέει, καθηγητές του τμήματός της είναι διάσημοι και στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη στον τομέα των Πολιτικών Επιστημών, δίνουν ευκαιρίες στους φοιτητές που θα τις επιδιώξουν, όμως η διαφορά στο ΜΙΤ είναι ότι το πανεπιστήμιο έχει άλλη παράδοση και δημιουργεί ευκαιρίες για τους φοιτητές του να έρθουν σε επαφή με διεθνείς προσωπικότητες. Η υποτροφία όμως έκανε τη Σπυριδούλα Γιαννοπούλου, που τον Δεκέμβριο θα κλείσει τα 22 χρόνια, να ξεκαθαρίσει και να θέσει τους επόμενους στόχους της: πτυχίο σε τρεις μήνες, μεταπτυχιακό και διδακτορικό.

Ως προς το πώς βλέπει τον εαυτό της στο μέλλον, λέει ότι θα επιδιώξει είτε ακαδημαϊκή καριέρα ως καθηγήτρια Θεωρίας των Διεθνών Σχέσεων, είτε θα αναζητήσει εργασία σε κάποιον διεθνή οργανισμό, εκτός Ελλάδας όμως. «Στην Ελλάδα δεν υπάρχουν ευκαιρίες για διεθνολόγους», λέει. Ο επόμενος σταθμός της,

πάντως, θα είναι η ελληνική πρεσβεία στη Σόφια, όπου θα βρεθεί από τον Οκτώβριο στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus Plus.

Μάριος Ρόζος «Υψηλό το επίπεδο σπουδών στο ΕΜΠ, αλλά στο Yale...»

Ο Μάριος Ρόζος κέρδισε τη μία από τις τέσσερις υποτροφίες του ΗΙΑΣ και για περίπου τρεις μήνες βρέθηκε στο Κονέκτικατ, στο ερευνητικό εργαστήριο του καθηγητή Μανώλη Ζαμπετάκη, με τη διδακτορική φοιτήτρια Κατερίνα Μάμαλη. Ο 23χρονος φοιτητής του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του ΕΜΠ εργάστηκε στον τομέα της Θεωρητικής Πληροφορικής, στην Υπολογιστική Θεωρία Μάθησης.

«Το επίπεδο των φοιτητών του ΕΜΠ είναι αναμφισβήτητα υψηλό, ενώ υπάρχει μια λειτουργική φοιτητική κοινότητα με αναπτυγμένη αλληλεγγύη», λέει στο ΘΕΜΑ ο καταγόμενος από το Μέτσοφο φοιτητής, που τελείωσε το σχολείο στη Ζωσιμαία Σχολή των Ιωαννίνων. Ερχόμενος στην Αθήνα από τα Γιάννενα, ένιωσε ότι έφτασε σε μια χαοτική πόλη, διαπίστωσε πολύ γρήγορα όμως ότι στο Μετσόβιο είχε ευκαιρίες. Στο Yale, ωστόσο, κατάλαβε πολύ γρήγορα ότι οι φοιτητές έχουν όλα όσα χρειάζονται. «Δεν μπορεί να γίνει σύγκριση», εξηγεί. «Οι φοιτητές στο Yale μπορούν να διαβάσουν, να δουλέψουν, να κάνουν έρευνα με εξασφαλισμένους πόρους εκατομμυρίων για τα εργαστήρια, τις υποδομές».

Για τον Μάριο Ρόζο η υποτροφία δημιούργησε γέφυρες με το ερευνητικό περιβάλλον

εκτός Ελλάδας, πράγμα που είναι εξαιρετικά σημαντικό, όπως επισημαίνει. «Οι δυνατότητες για έρευνα είναι πολύ μεγαλύτερες εκτός Ελλάδας. Στο ΕΜΠ έχουμε πλούσιο πρόγραμμα σπουδών, αλλά στο Yale γίνονται ερευνητικά μαθήματα και εργασίες που εδώ λόγω έλλειψης πόρων δεν υπάρχει η δυνατότητα να γίνουν, συνεπώς η συμμετοχή σε ερευνητική διαδικασία είναι περιορισμένη». Ο Μάριος Ρόζος έχει αποφασίσει να ακούσει ακαδημαϊκή πορεία με έμφαση στην έρευνα. Όπως λέει και πριν το πρόγραμμα στο Yale αυτός ήταν ο προσανατολισμός του, ενισχύθηκε όμως μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα.

Χριστόδουλος Κομιώτης «Κλινική Ιατρική χωρίς έρευνα δεν γίνεται»

Για τον τεταρτοετή φοιτητή της Ιατρικής Αλεξανδρούπολης Χριστόδουλο Κομιώτη τα πράγματα είναι ξεκάθαρα: τον ενδιαφέρει η Κλινική Ιατρική, αλλά μετά την παραμονή του για περίπου δύο μήνες στο εργαστήριο του καθηγητή Στέλιου Σμυρνάκη της Ιατρικής Σχολής του Χάρβαρντ, στο περίφημο Smimakis Lab, κατανόησε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει πια χωρίς ενταξίση και με την έρευνα.

Ο 23χρονος αυριανός γιατρός, που βρέθηκε στην Αλεξανδρούπολη από τη

Λάρισα, κέρδισε την υποτροφία του ΗΙΑΣ και έφτασε στο Brigham and Women's Hospital. Ο καθηγητής Σμυρνάκης ως νευρολόγος κάνει έρευνα στις νευροεπιπτώσεις. Ο Χριστόδουλος Κομιώτης ασχολήθηκε με ερευνητικό πρόγραμμα για την επιληψία. «Όταν έφτασα, δεν ήξερα τι θα μπορούσα να κάνω. Ήταν όλα ξένα, δεν είχα καμία εμπειρία σε ερευνητικό εργαστήριο», λέει στο ΘΕΜΑ, για να προσθέσει ότι το πρώτο που τον εντυπωσίασε ήταν οι υποδομές. «Στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο έχω ευκαιρίες, δεν έχω στερηθεί κάτι. Αλλά σε συνθήκες οι καθηγητές φροντίζουν να εξασφαλίζουν ευκαιρίες για τους φοιτητές που τις διεκδικούν», λέει. Η εμπειρία στο Smimakis Lab πάντως τον έκανε να κατανοήσει ότι «αν θα θέλησω να επιστρέψω εκεί, θα πρέπει να ανεβάσω επίπεδο. Δεν είναι εύκολο, αλλά θέλω να έχω την επιλογή για έρευνα και εκτός Ελλάδας, άλλωστε πλέον Κλινική Ιατρική χωρίς έρευνα δεν γίνεται».

